

Scris de Ion Maris

Sâmbătă, 08 Februarie 2014 15:51 - Ultima actualizare Sâmbătă, 08 Februarie 2014 16:01

În ultimii ani ai secolului trecut... Nu, nu! Nu sună bine deloc. Să reformulez!...

În urmă cu aproximativ 15 ani colaborez cu sigheteanca Mirela Pop pe un proiect interesant la acea vreme pentru zona noastră. Mirela prin anii '98 - '99 era consultant la Fundația Internațională de Management (FIMAN) București care administra fonduri PHARE dedicate dezvoltării antreprenoriale în România și finanța proiecte prin care organizațiile neguvernamentale se acomodau cu cerințele „civismului Unional” și încercau să pătrundă în viața comunităților locale. În esență era un preambul al mult așteptatei aderări a României la... comunitatea statelor Europene.

Trăiam o atmosferă de optimism și speranțe, ne făceam planuri ambițioase, faptele și gândurile noastre erau atrase de bogatul... apus. Uniunea Europeană era un vis frumos, imperceptibil dar coalizator, ne străduiam să fim și noi... vizibili! Am muncit cu pasiune pentru a ne împlini social dar mai ales... civic, ne simțeam atrași și mai ales eram convinși că aparținem mult-doritului spațiu european.

Colaborarea noastră s-a desfășurat pe parcursul a doi ani, am reușit să acumulăm enorm (mai ales noi, cei din Sighet), inclusiv pe direcția managementului proiectelor europene. Ulterior, drumurile noastre au vizat alte ținte...

Am avut vești disparate de la Mirela Pop; pe parcursul ultimilor ani mi-a fost transmisă informația că acceptase provocarea unui job în Ucraina, apoi, conexiunile s-au oprit brusc... După o lungă perioadă fără... „semnal”, datorită unei fericite coincidențe, la sfârșitul anului trecut ne-am reîntâlnit. N-am rezistat ispitei de a... „fura” câteva minute din viața unei profesioniste din economia globalistă, din timpul pe care-l alocase de fapt familiei, sărbătorilor de iarnă și plaiurilor natale, pentru a o ruga să ne împărtășească „frânturi” din amintirile și experiențele ei.

Scris de Ion Maris

Sâmbătă, 08 Februarie 2014 15:51 - Ultima actualizare Sâmbătă, 08 Februarie 2014 16:01

IM: Mirela, ai absolvit, în „epoca de aur” Liceul Dragoș Vodă, apoi te-ai îndreptat spre ASE București. De ce?...

MP: Sincer totul a început în școala generală când o profesoară vorbăreață ne împărtășea din mirajul pe care cele doua fiice ale ei îl trăiau în epoca comunistă ca și absolvente ale Academiei de Studii Economice la secția de comerț exterior; îmi imaginam călătoriile și satisfacțiile profesionale pe care o astfel de deschidere le oferea într-o țară în care și speranța murise... și atunci am îndrăznit să visez, iar la absolvirea liceului visul meu a devenit realitate.

IM: Ce a însemnat revoluția pentru tine? Ce făceai în acea perioadă?

MP: Revoluția m-a găsit la Sibiu, eram în stradă și mă jucam de-a Ecaterina Teodoriu alături de mii de oameni cu care am trăit momente spectaculoase de speranță, frică, bucurie și tristețe.. familia mă căuta disperată, dar eu trăiam revoluția în direct și predam lecții de eroism, căutam teroriști și percheziționam sacoșele unor simpli cetățeni.

IM: Te-ai format - educațional – într-un sistem și ai obținut performanțe în altul, cu totul opus ca și mentalitate și valori. Cum ai trecut pragul adaptării?

MP: Cred că am avut o mare șansă să fiu la București într-o perioadă premergătoare revoluției, era într-un fel ca o fereastră semi-deschisă spre o lume interzisă... totuși exista un flux de informații și imagini care nu putea fi oprit la frontieră, iar noi eram tineri și avizi de a cunoaște și experimenta; cred că adaptarea ține de individ și nu de sistem, iar o schimbare pozitivă nu ar trebui să fie o traumă pentru nimeni, nici măcar pentru nostalgici... eu am

Scris de Ion Maris

Sâmbătă, 08 Februarie 2014 15:51 - Ultima actualizare Sâmbătă, 08 Februarie 2014 16:01

îmbrățișat schimbarea și imediat după „revoluție” am pus piciorul pe accelerație pentru a recupera timpul pierdut!!

IM: Ce te-a învățat „democrația”?

MP: Democrația este un cuvânt demonetizat în România și este folosit cu mult prea mare ușurință; părerea mea este că în România democrația este un exercițiu încă departe de a fi finalizat; pentru mine momentul '89 reprezintă sfârșitul unei etape ca o urmare firească a tuturor întâmplărilor europene, planificate „unde va” unde se planifică istoria. În altă ordine de idei dincolo de cinismul care s-a născut după peste 20 de ani de așteptări și speranțe, recunosc că noi cei din Estul Europei ne-am câștigat drepturi esențiale care ne-au schimbat radical viața și ne-au deschis pentru scurt timp oportunități pe care nu le-am cunoscut; unii au capitalizat pe aceste oportunități, alții mai puțin activi au rămas doar cu amintirea lor....

IM: Ce mai face generația ta?

MP: O să încep prin a spune că sunt foarte mândră de generația mea, și că mi-e dor de noi, tinerii liceeni ai anilor '80 și de vremurile în care știam să ne bucurăm de lucruri mici... acea perioadă este și va rămâne o coardă sensibilă; ce să facem?... suntem răsfirați prin lume ca orice generație, dar revenim cu plăcere la obârșii. În anul 2013 am avut întâlnirea de 30 de ani de la absolvirea liceului, și au fost câteva tentative să ne întâlnim, nu ne-a reușit în totalitate, dar un coleg inimos și tenace este acasă și sunt convinsă că la următoarea întâlnire va avea o rată de succes mult mai ridicată.

IM: Spune-mi pe unde te-a purtat viața?

MP: Îmi place foarte mult să călătoresc și să explorez, astfel am căutat provocările care și în plan profesional și în plan personal erau într-o continuă dinamică. Ce am învățat din toate aceste experiențe, călătorii și întâmplări? Cred că am devenit mai înțeleaptă și mai bogată spiritual, am înțeles pentru ce merită să lupti și cum ar trebui să ne stabilim prioritățile și obiectivele în viață, mi-am făcut noi prieteni și am dus dorul celor lăsați pe acasă sau aiurea. După mai mulți ani trăiți prin diferite locuri, mi-am fixat rădăcinile la Bruxelles unde mă simt acasă.

IM: Informațiile pe care le deții îți confirmă statutul profesional remarcabil, ești o persoană realizată. La această dată ești Product Manager al unei companii multinaționale (Kimberly – Clark). Ce presupune job-ul tău actual?

MP: Compania pentru care lucrez este recunoscută în special pentru mărci de prestigiu în domeniul consumabilelor: Kleenex, Andrex, Huggies... eu aparțin de platforma medicală, care este mai puțin recunoscută după marca de companie și mai mult sub forma mărcilor de dispozitive medicale pe care le distribuim. Evident această recunoaștere este foarte specifică în domeniul medical respectiv și nu în piața generală. Responsabilitatea mea este pentru gama de management al durerii post-operatorii, iar ca și acoperire geografică biroul din Bruxelles administrează Europa, Africa și Orientul Mijlociu. Platforma operează sub două mărci distincte: Homepump* care se adresează chimio și antibio terapiei, precum și

ON-Q* care este sistemul de administrare și reducere a durerii post-operatorii. Ca și cotă de piață suntem numărul unu mondial și numărul doi în regiunea noastră.

IM: N-ai fost niciodată tentată să intri în politică? Cât de mult sau dacă te preocupă viața politică din țara noastră?

MP: Viața politică din România continuă să frizeze ridicolul și marea majoritate a politicienilor noștri par desprinși din „Momente și schițe”. Cred că răspunsul la întrebarea referitoare la intrarea în politică este implicit... întotdeauna mi-a fost frică de penibil!! Totuși urmăresc (nu foarte consecvent) viața politică din România, dar sincer, cel mai mult urmăresc viața politică externă, în special ce se întâmplă în Europa la scara macro.

IM: Ce preferi, viața virtuală (facebook, navigare pe internet, etc.) sau cea reală?

MP: (râde) Eu sunt unul dintre cei trei români fără cont pe facebook .

În altă ordine de idei consider internetul un vehicul și nu un scop în sine, ca atare îl folosesc când am nevoie. Viața este dincolo de sticla rece, dar am observat că societatea în care trăim ne depersonalizează și ne uniformizează tot mai mult, motiv pentru care alegem să nu mai comunicăm în lumea reală și ne refugiem într-o lume mai comodă, care ne permite să fim ceea ce nu suntem. Într-o imagine completă recunosc totuși beneficiile tehnologiei și încerc să le exploatez la maximum fără a fi dependentă.

IM: Trebuie să-ți mărturisesc că - din păcate! - simt că devenim pe zi ce trece o generație de workaholici. Cât de mult timp aloci pentru... tine?

MP: Deși nu ne-am dorit, mai devreme sau mai târziu am devenit o generație de workaholics... și cred că asta ține de cultura corporatistă care inoculează valori pe care majoritatea le adoptăm fără să ne dăm seama; o persoană echilibrată ar trebui să-și construiască viața pe trei piloni importanți: familia, viața socială și viața profesională... în ultimii ani am re-considerat prioritățile și am reușit într-o oarecare măsură să aloc mai mult timp pentru mine și pentru cei care contează, familie, prieteni....

IM: Se simte criza la Bruxelles?

MP: Această capitală este un paradox.... toate instituțiile internaționale desemnate să gestioneze economia, prosperitatea și viitorul Europei se află aici și au eșuat în demersul lor comunitar... totuși ele sunt primele care nu se lasă afectate de criză și asigură un circuit fluent de cash în Belgia; complementar există și o industrie locală care are creștere pozitivă, precum și multe sedii de multinaționale, ca atare

piața imobiliară este înfloritoare, prestatorii de servicii continuă să fie foarte profitabili, impozitele sunt mari și continuă să crească, protecția socială și sistemul de sănătate sunt generoase... în consecință se poate spune: contribuabilul european face criza de la Bruxelles o „cantitate neglijabilă” .

IM: Cum vezi de la Bruxelles viața.... sigheteană? Se vede ceva?

MP: (zâmbește) Eu personal o văd pe Skype aproape săptămânal prin intermediul părinților, altfel viața sigheteană nu se remarcă prin nimic special aici și nu este vizibilă; cred că Maramureșul istoric a fost șansa noastră de a fi vizibili aici și oriunde, din păcate Maramureșul nostru pierde tot mai mult „marca de origine” și asta mă întristează foarte tare.

IM: Este Sighetul în Centrul Europei sau e doar un oraș obișnuit de.... periferie, de graniță?

Scris de Ion Maris

Sâmbătă, 08 Februarie 2014 15:51 - Ultima actualizare Sâmbătă, 08 Februarie 2014 16:01

MP: Sighetul este un orașel est-european situat la confluența unor râuri și culturi, bogat spiritual... și cam atât... ar putea deveni mai mult? Nu știu, am așteptat și sperat nu doar pentru Sighet ci pentru întreaga Românie!

IM: Ce înseamnă pentru tine.... „acasa”? Cum ai simțit, perceput acum sărbătorile de iarnă?

MP: Înseamnă atâtea amintiri și bucurii mărunte, zăpada albă de altă dată, oameni de omenie venind de pe sate să-și vândă produsele de prin gospodării la orașeni, înseamnă mama, tata, unchi, mătuși și verișori, colegii de liceu, vecinul din fața casei... înseamnă Grădina Morii, Dealul Solovan, Tisa, Iza....liceul Dragoș Vodă; „acasă” este cuibul din care ne-am luat zborul și unde ne întoarcem din când în când să ne tragem sufletul și să ne bucurăm de cei dragi. Indiferent pe unde m-a purtat viața, întotdeauna am încercat să ajung la Sighet de sărbători, în special de Crăciun. Din păcate a lipsit zăpada, dar întâlnirea cu familia, prieteni și foști colegi de liceu au făcut din vacanța de Crăciun o ședere plină de farmec, atmosfera calmă m-a ajutat să mă relaxez și să încep 2014 cu mult optimism.

IM: Ce crezi că putem face pentru consolidarea economico – socială a Sighetului?

MP: Sighetul are nevoie de o deschidere către toate punctele cardinale, iar fără investiții în infrastructură vom rămâne mereu izolați și departe de lume; mă repet dar cred că șansa noastră stă în economia verde, în dezvoltarea și promovarea a ceea ce avem autentic; resursele de care dispunem trebuie împachetate frumos cu eticheta „made in Maramureș” și prezentate într-o sinergie completă. Fără un program solid și o finanțare în consecință sunt șanse minime să vorbim de consolidare economico-socială.

IM: Ce speranțe are tânăra generație din Uniunea Europeană, în lumea globală de azi?

MP: În Europa și în America a început să se simtă tot mai mult dorința de schimbare, există mișcări anti-globalism care se manifestă deschis și care explică și argumentează de ce globalismul a eșuat; este foarte interesant să citești și să observi dincolo de ceea ce publică mass media tradițională pe canalele cunoscute.

Tânăra generație este tenace și caută soluții, crizele sunt ciclice și istoria se repetă... este foarte posibil ca mai devreme sau mai târziu să avem șansa de a fi martorii unei societăți în schimbare care va anihila sau reduce impactul globalismului și corporatismului în economia mondială!!

IM: Și, la final, o întrebare pentru o persoană ce aparține de segmentul universal al „gulerelor albe”: Spre ce ne îndreptăm?

MP: Depinde la ce scară vorbim!?... (râde)... Globul meu de sticlă nu spune nimic.

Dacă vorbim de Europa sau de România, este de așteptat să ieșim din criză la un moment dat, dar dacă întrebarea este dacă această criză a pregătit terenul pentru o schimbare pozitivă, asta rămâne de demonstrat.

IM: Mulțumesc Mirela pentru interviu și sper să ne vedem mult mai des decât până

Scris de Ion Maris

Sâmbătă, 08 Februarie 2014 15:51 - Ultima actualizare Sâmbătă, 08 Februarie 2014 16:01

acum, cel puțin la Sighet, dacă nu la... Bruxelles.

MP: Și eu sper să ne revedem mai des, din păcate Sighetului îi lipsește un loc de genul „Fierăria lui locan” unde sighetenii ar putea întâlni alți sigheteni... ar putea fi ceva de genul „Cook and book” adică un loc care are cărți și o cafenea sau o ceainărie „asortată” cu niște clătite ca la mama acasă...ce părere ai? Te tentează? Și nu uita ingredientele să fie organice; un website și un forum al celor care ar trece pe acolo ar fi cel mai eficient PR. Să ne revedem cu bine, mulțumesc pentru oportunitatea de a exprima câteva gânduri și sentimente!

AUTOR: ION MARIS

februarie 2014

www.sighet-online.ro

